

Rušno kolem stíhaček

Antonín Rašek

Jak se dalo čekat, rozhořela se diskuse o dalším osudu nadzvukového **letectva** v **Česku** s ohledem na to, že v roce 2014 skončí pronájem **švédských gripenů**.

Oldřich Danda (Raději zrušit **stíhačky** než vyházet **vojáky**, zní v koalici, Právo 9. 9.) vyzpovídal devítku politiků, kteří k tomu mají ve vládě a ve Sněmovně co říct – Petra Nečase, Miroslava Kalouska, **Karla Schwarzenberga**, **Alexandra Vondru**, Jana Vidíma, Radka Johna, Viktora Paggia, Zdeňka Boháče a Jana Hamáčka.

Není jednoduché jejich postoje rozebrat, nejsou dostatečně zjevné příčiny a motivace, proč k nim dospěli. Můžeme se jen dohadovat. Preference supersoniků či **vojáků** však v koalici rozhodně nezní jednotně, jde napříč politickým spektrem.

V **bezpečnostní strategii** existují dvě zásady, na kterých se experti shodují. Tou první je, že ekonomická hrozba je vážnější než **vojenská**. Tou druhou, že **bezpečnostní, obranná a vojenská opatření** musí vycházet z rozboru hrozeb a z nich vyplývajících rizik.

Analyzuje se bezpečnost politická, ekonomická, sociální, environmentální, surovinová, technologická, zvláště jaderná, kybernetická, rizika přírodních katastrof, soužití etnik, migrace a podobně.

Je zajímavé, že nikdo z politiků explicitně své postoje **bezpečnostními hrozbami** nezdůvodňoval. Tak strategické rozhodnutí, jako je o **stíhačkách**, se ale bez takové analýzy neobejde.

Ve **strategické koncepci NATO** byly jako nejzávažnější uvedeny hrozby energetická a kybernetická, „privatizace“ jaderné síly, terorismus a pirátství. Evropská strategie definovala terorismus, šíření **zbraní** hromadného ničení, regionální konflikty, zhroucení státní moci a organizovaný zločin.

V **Česku** máme nyní výjimečnou příležitost řešit existenci nadzvukového **letectva** při právě probíhající aktualizaci **bezpečnostní strategie ČR**. Ta by měla k supersonikům přijmout stanovisko, nebo alespoň vytvořit předpoklady, aby o nich bylo kvalifikovaně rozhodnuto. Rozhodující by neměly být jen specifické zájmy politiků či stran a rozhodně ne lobbistů.

Autor je sociolog